

Moc kňazstva

Prezident Thomas S. Monson

Dlho som sa modlil a študoval som to, o čom chcem dnes večer hovoriť. Nechcem sa nikoho dotknúť. Rozmýšľal som: „Aké máme výzvy? Čo je tým, s čím sa každý deň stretávam a čo mi niekedy neskoro v noci vháňa slzy do očí?“ Myslím, že sa dnes večer pokúsim hovoriť o niektorých týchto výzvach. Niektoré sa budú týkať mladých mužov. Niektoré tých, ktorí sú v strednom veku. A niektoré tých, ktorí sú trochu starší. Nebudeme hovoriť o starých ľuďoch.

A tak chcem jednoducho začať s tým, že to bolo dobré, že sme boli dnes večer spolu. Vypočuli sme si úžasné a správne načasované posolstvá ohľadom kňazstva Božieho. Bol som spolu s vami pozdvihnutý a inšpirovaný.

Dnes večer by som chcel hovoriť o veciach, nad ktorými som v poslednej dobe veľmi rozmýšľal a ktoré ma tak ohromili, že sa s vami o ne chcem podeliť. Všetky z nich, tým či oným spôsobom, súvisia s osobnou hodnotou, ktorá je potrebná na to, aby sme obdržali a používali posvätnú moc kňazstva, ktoré držíme.

Začal by som tým, že vám prednesiem dva verše z oddielu 121 v Náuke a zmluvách.

Práva kňazstva sú neoddeliteľne spojené s mocou nebies, a moc nebies nemôže byť ovládaná a používaná, iba ak podľa zásad spravodlivosti.

Že nám môžu byť udelené, je pravda; ale ak sa snažíme zakrývať naše hriechy alebo uspokojiť našu pýchu, našu márnivú ctižiadosť, alebo uplatniť vplyv, nadvládu alebo nátlak na ľudské duše v akejkoľvek miere nespravodlivosti, hľa, nebesá sa samé odvrátia; Duch Pána bude zarmútený; a keď sa odvráti, je koniec s kňazstvom alebo právomocou toho muža.¹

Bratia, toto je rozhodujúce slovo Pána ohľadom Jeho božskej právomoci. Nemôžeme pochybovať o tomto záväzku, ktorý je na každom z nás, ktorí držíme kňazstvo Božie.

Prišli sme na zem v ťažkých časoch. Strelka morálneho kompasu sa postupne presúva na pozíciu „môžeš ísť takmer kdekoľvek“.

Žijem dosť dlho na to, aby som dosvedčil mnohé zmeny v morálnych zásadách spoločnosti. Kým kedysi boli cirkevné normy a spoločenské normy z väčšej časti zhodné, teraz je medzi nimi veľká priepasť, a stále sa rozširuje.

Mnohé filmy a televízne show zobrazujú správanie, ktoré je v priamom protiklade k Božím zákonom. Nestotožňujte sa s narázkami a neskrývanou oplzlosťou, ktorú tam tak často nachádzame. Slová vo väčšine dnešných piesní spadajú do tej istej kategórie. Rúhanie, ktoré je v dnešnej dobe také bežné, by nie v tak nedávnej minulosti nebolo vôbec tolerované. Žiaľ, Pánove meno je opäť a znova brané nadarmo. Spomeňte si spolu so mnou na prikázanie – jedno z desiatich – ktoré Pán zjavil Mojžišovi na hore Sinaj: „Nebudeš brat meno Hospodina, svojho Boha, nadarmo; lebo Hospodin nenechá bez trestu toho, kto Jeho meno zneužije!“² Je mi ľúto, ak niekto z nás používa rúhavý jazyk a žiadam vás, aby ste ho nepoužívali. Úpenlivo vás prosím, aby ste nehovorili ani nerobili nič, na čo by ste neboli hrdí.

Úplne sa odvráťte od pornografie. Nikdy sa na to nepozerajte. Ukazuje sa, že je to závislosť, ktorá sa dá len veľmi ťažko prekonať. Vyhnite sa alkoholu, tabaku či iným drogám, tiež závislostiam, ktorých sa budete veľmi ťažko zbavovať.

Čo vás ochráni od hriechu a zla, ktoré sú okolo vás? Trvám na tom, že silné svedectvo o našom Spasiteľovi a Jeho evanjeliu vás bude viesť do bezpečia. Ak nečítate Knihu Mormonovu, čítajte ju. Nemusíte dvíhať ruky. Ak tak činíte s modlitbou a s úprimnou túžbou poznať pravdu, Duch Svätý vám prejaví jej pravdivosť. Ak je to pravdivé – a to je – potom bol Joseph Smith prorok, ktorý videl Boha Otca a Jeho Syna, Ježiša Krista. Cirkev je pravá. Ak ešte nemáte svedectvo o týchto veciach, učinite to, čo je potrebné, aby ste ho získali. Je pre vás životne dôležité mať svoje vlastné svedectvo, lebo svedectvá iných vás privedú len po určitú hranicu. Svedectvo, keď ho už získate, musíte udržovať živé a vitálne skrze poslušnosť prikázani Božích a skrze pravidelnú modlitbu a štúdium písma. Chodievajte na zhromaždenia. Vy, mladí muži, navštevujte seminár alebo inštitút, ak je pre vás dostupný.

Ak je niečo vo vašom živote v neporiadku, existuje spôsob, ako z toho von. Upustite od všetkej nespravodlivosti. Pohovorte si so svojim biskupom. Akýkoľvek problém môže byť vyriešený skrze správne pokánie. Môžete byť opäť čistí. Pán o tých, ktorí činia pokánie povedal: „Ak sú vaše hriechy ako šarlát, môžu zbelieť na sneh,“³ a Pán na ne viac nepamätá⁴.

Spasiteľ ľudstva opísal sám seba ako vo svete, ale nie zo sveta.⁵ Aj my môžeme byť vo svete, ale nie zo sveta, ak odmietame falošné idey a falošné učenia a zostávame verní tomu, čo nám Boh prikázal.

Nuž, v poslednej dobe som veľa premýšľal o vás, mladí muži, ktorí ste vo veku, kedy by ste sa mali oženiť, ale ešte sa na to necítite. Vidím krásne mladé dámy, ktoré túžia po tom, aby sa vydali a vychovávali rodinu, a napriek tomu sú ich možnosti obmedzené, lebo tak veľa mladých mužov odkladá manželstvo.

Toto nie je nič nové. Ohľadom tejto záležitosti už povedali mnohé aj predchádzajúci prezidenti Cirkvi. Podelím sa s vami iba o jeden či dva príklady toho, čo radili.

Prezident Harold B. Lee povedal: „Ak sme už prekročili vek na uzavretie manželstva a odopierame si úctyhodné manželstvo s tými prekrásnymi ženami, nečiníme svoju povinnosť ako držitelia kňazstva.“⁶

Prezident Gordon B. Hinckley povedal toto: „Moje srdce sa obracia k ... našim slobodným sestrám, ktoré túžia po manželstve, a vyzerá to tak, že ho nemôžu dosiahnuť. ... Nemám vôbec pochopenie pre mladých mužov, ktorí majú podľa zvykov našej spoločnosti výsadu vziať do rúk iniciatívu v tejto záležitosti, ale mnohokrát v tom zlyhávajú.“⁷

Chápem, že existujú mnohé dôvody, prečo sa možno zdráhate vstúpiť do manželstva. Ak máte obavy o to, či finančne zabezpečíte manželku a rodinu, chcem vás uistiť, že to nie je žiadna hanba, ak pár žije skromne a šetrí. Spravidla v týchto ťažkých časoch, keď sa učíte obetovať a činiť neľahké rozhodnutia, vtedy sa zblížujete a rastiete. Možno sa obávate, že si zle vyberiete. Ohľadom tohto môžem povedať, že musíte použiť vieru. Nájdite niekoho, s ktorým sa budete k sebe hodiť. Pochopte, že nebudete schopní predvídať každú výzvu, ktorá vyvstane, ale buďte si istí, že takmer všetko môže byť vyriešené, ak ste pohotoví, a ak sa zaviazete činiť svoju časť v manželstve.

Možno máte omnoho viac zábavy z toho, že ste slobodní, chodíte na nákladné dovolenky, kupujete si drahé autá a hračky, a len si tak užívate bezstarostný život so svojimi priateľmi. Stretávam skupinky, ktoré sa spolu zabávajú a pripúšťam, že sa čudujem, prečo nie ste vonku s mladými dámami?

Bratia, toto je ten okamih, kedy máte čas na to, aby ste vážne premýšľali nad manželstvom a hľadali si spoločníčku, s ktorou chcete stráviť večnosť. Ak si vyberiete múdro, a ak sa zaviazete, že vaše manželstvo bude úspešné, neexistuje nič v tomto živote, čo by vám prinieslo väčšiu radosť.

Bratia, ak ste ženatí, mali by ste túžiť po manželstve v Dome Pána. Pre vás, držiteľia kňazstva, by nemala existovať iná možnosť. Buďte opatrní, aby ste si nezničili svoju spôsobilosť uzavrieť takého manželstvo. Aj keď sa zabávate, udržiajte svoje dvorenie v patričných medziach.

Teraz, bratia, sa obrátim k inej téme, ktorá ma tak ohromila, že vám o nej chcem povedať. Myslím si, že počas tých troch rokov, odkedy som bol ustanovený za prezidenta Cirkvi, je tou najsmutnejšou a najviac odradzujúcou zodpovednosťou, čo mám každý týždeň, zrušenie pečatenia. Každému predchádzal radostný sobáš v dome Pána, kde milujúci pár spoločne začínal nový život a dívali sa do budúcnosti, aby spolu strávili zvyšok večnosti. A potom prešli mesiace a roky a láska, pre to či ono, umrela. Možno to bol dôsledok finančných problémov, nedostatku komunikácie, neovládateľného hnevu, zasahovania ostatných či zapletenie sa do hriechu. Existuje nespočetné množstvo dôvodov. Vo väčšine prípadov nemusí byť riešením rozvod.

Veľká väčšina žiadostí o zrušenie pečatenia prichádza od žien, ktoré sa zúfalo snažili o to, aby bolo manželstvo úspešné, ale nakoniec nedokázali prekonať problémy.

Starostlivo a s modlitbou si vyberte spoločníčku a keď ste zosobášení, buďte jeden druhému vrúčne verní. Na malej zarámovanej plakete, ktorú som raz videl v dome uja a tety, sa nachádza rada na nezaplatenie. Znie: „Rozhodnite sa pre svoju lásku; milujte svoje rozhodnutie.“ V týchto niekoľkých slovách je veľká múdrosť. Závazok v manželstve je absolútne nevyhnutný.

Vaša manželka je vám rovná. V manželstve nie je nikto nikomu podriadený či nadriadený. Kráčate bok po boku ako Boží syn a Božia dcéra. Nemáte ju ponižovať alebo urážať, máte si ju vážiť a milovať. Prezident Gordon B. Hinkley povedal: „Každý muž v tejto Cirkvi, ktorý ... využíva nad [svojou manželkou] nespravodlivú nadvládu nie je hodný držať kňazstvo. Hoci môže byť vysvätený, nebesia sa odvrátia, Duch Pána bude smútiť a bude amen s právomocou kňazstva oného muža.“⁸

Prezident Howard W. Hunter povedal o manželstve toto: „Byť šťastne a úspešne ženatý či vydatá nie je spravidla až tak záležitosť toho, či uzavrieme manželstvo s tým správnym človekom, ako toho *byť tým správnym človekom*. Páči sa mi to. Vedomá snaha činiť naplno svoju časť práce je tým najväčším prvkom, ktorý má podiel na úspechu.“⁹

Pred mnohými rokmi žil v zbore, ktorému som predsedal ako biskup pár, ktorý mal časté veľmi vážne a prudké nezhody. Mám na mysli skutočné nezhody. Každý z nich si bol úplne istý svojim názorom. Nikdy nechceli jeden druhému ustúpiť. Keď im došli argumenty, zostali na tom, čo ja nazývam „stiesnené prímerie“.

Raz mi zavolali o druhej ráno. Chceli sa so mnou rozprávať a chceli sa rozprávať práve teraz. Prinútil som sa vstať, obliekol som sa a išiel som ku nim. Sedeli na opačných stranách izby a nerozprávali sa spolu. Manželka sa rozprávala so svojím manželom cezo mňa. On jej odpovedal cezo mňa. Pomyslel som si: „Pre pána Jána, ako len dáme tento pár dohromady?“

Modlil som sa o inšpiráciu a napadlo ma, aby som sa ich niečo spýtal. Povedal som: „Kedy naposledy ste boli v chráme svedkami pečatenia?“ Pripustili, že už veľmi dávno nie. Inak to boli hodní ľudia, ktorí mali chrámové odporúčenie a ktorí chodili do chrámu a vykonávali obrady za ostatných.

Povedal som im: „Pôjdete so mnou v stredu ráno o ôsmej do chrámu? Budeme spolu svedkami obrady pečatenia.“ Jednohlasne sa spýtali: „Koho pečatenia?“ Odpovedal som: „Neviem. Kohokoľvek, kto bude v to ráno mať sobáš.“

Nasledujúcu stredu sme sa v dohodnutom čase stretli v chráme v Salt Lake. Všetci traja sme išli do jednej z krásnych pečatiacich miestností, nepoznajúc tam nikoho, okrem Staršieho El Raya L. Christiansena, ktorý bol v tom čase asistentom Kvóra Dvanástich, na pozícii generálnej autority, ktorá v tom čase existovala. Starší Christiansen bol určený, aby v to ráno vykonal práve v tej miestnosti obradu pečatenia pre ženícha a nevestu. Som presvedčený o tom, že nevesta a jej rodina si mysleli: „To musia byť priatelia ženícha,“ a že ženíchova rodina si myslela: „To musia byť priatelia nevesty.“ Môj pár si sadol na malú lavičku, asi pol metra od seba.

Starší Christiansen začal tým, že poskytol páru, ktorý uzatváral manželstvo, radu a učinil tak skvelým spôsobom. Zmienil sa o tom, ako by mal manžel milovať svoju manželku, ako by sa k nej mal správať s úctou a zdvorilosťou, rešpektujúc ju ako srdce domova. Potom hovoril k neveste o tom, ako by si mala ctiť svojho manžela ako hlavu domova a ako by ho mala vo všetkom podporovať.

Všimol som si, že keď Starší Christiansen hovoril k neveste a k ženíchovi, môj pár sa k sebe pomaličky posúval bližšie. Čoskoro sedeli úplne pri sebe. Potešilo ma, že obaja sa posúvali tým istým tempom. Na konci obrady sedel môj pár tak blízko pri sebe, že by ste si pomysleli, že *oni* sú mladomanželia. Obaja sa usmievali.

Odišli sme z chrámu a nikto nikdy nezistil, kto sme či prečo sme prišli, ale keď moji priatelia vychádzali z dverí, držali sa za ruky. Ich rozdiely boli odložené bokom. Nemusel som povedať ani slovo. Vidíte, spomenuli si na svoj svadobný deň a na zmluvy, ktoré uzatvorili v dome Pána. Zaviazali sa začať opäť a odteraz to usilovne skúšať.

Ak má niekto z vás v manželstve problémy, nalieham na vás, aby ste učinili všetko, čo môžete, aby ste napravili to, čo je potrebné, aby ste mohli byť takí šťastní ako ste boli na začiatku svojho manželstva. My, ktorí sme zosobášení v dome Pána sme zosobášení na čas a na celú večnosť, a tak musíme vynakladať potrebnú snahu na to, aby to tak aj bolo. Uvedomujem si, že existujú situácie, kedy sa manželstvo zachrániť nedá, ale silne cítim, že väčšina z nich môže a mala by. Nedovoľte, aby sa vaše manželstvo dostalo do nebezpečného bodu.

Prezident Hinckley učil, že je na každom z nás, ktorí držíme kňazstvo Božie, aby sme sa vycvičili tak, aby sme stáli nad cestami sveta. Ale je nevyhnutné, aby sme boli úctyhodní a slušní muži. Naše skutky nesmú byť predmetom výčitiek.

Slová, ktoré hovoríme, spôsob, ako sa správame k ostatným a spôsob, ako žijeme, to všetko má dopad na našu efektívnosť ako mužov a chlapcov, ktorí držia kňazstvo.

Dar kňazstva má nevyčísliteľnú hodnotu. Nesie so sebou právomoc konať ako Boží služobník, slúžiť chorým, žehnať našim rodinám a tiež ostatným. Jeho právomoc môže dosiahnuť až za závoj smrti či až k večnostiam. Na tomto svete neexistuje nič iné s čím sa to dá porovnať. Ochraňujte ho, vážte si ho, žite tak, aby ste ho boli hodní.¹⁰

Moji milovaní bratia, kiež nás spravodlivosť vedie na každom našom kroku našej životnej púte. Kiež sme dnes i vždy hodnými príjemcami božskej moci kňazstva, ktorého sme držiteľmi. Kiež požehná naše životy a kiež ho používame, aby sme požehnali životy druhých, ako činil Ten, kto za nás žil i zomrel – dokonca Ježiš Kristus, náš Pán a Spasiteľ. To je mojou modlitbou, v Jeho posvätnom mene, Jeho svätom mene, amen.

Poznámky:

1. Pozri NaZ 121:36, 37.
2. Exodus 20:7.
3. Izaiáš 1:18.
4. Pozri NaZ 58:42.
5. Pozri Ján17:14; NaZ 94:5.
6. „President Harold B. Lee’s General Priesthood Address“, *Ensign*, január 1974, 100.
7. Gordon B. Hinckley, „What God Hath Joined Together“, *Ensign*, máj 1991, 71.
8. Gordon B. Hinckley, „Personal Worthiness to Exercise the Priesthood“, *Liahona*, júl 2002, 60.
9. *The Teachings of Howard W. Hunter*, vyd. Clyde J. Williams (1997), 130.
10. Pozri Gordon B. Hinckley, *Liahona*, júl 2002, 58 – 61.